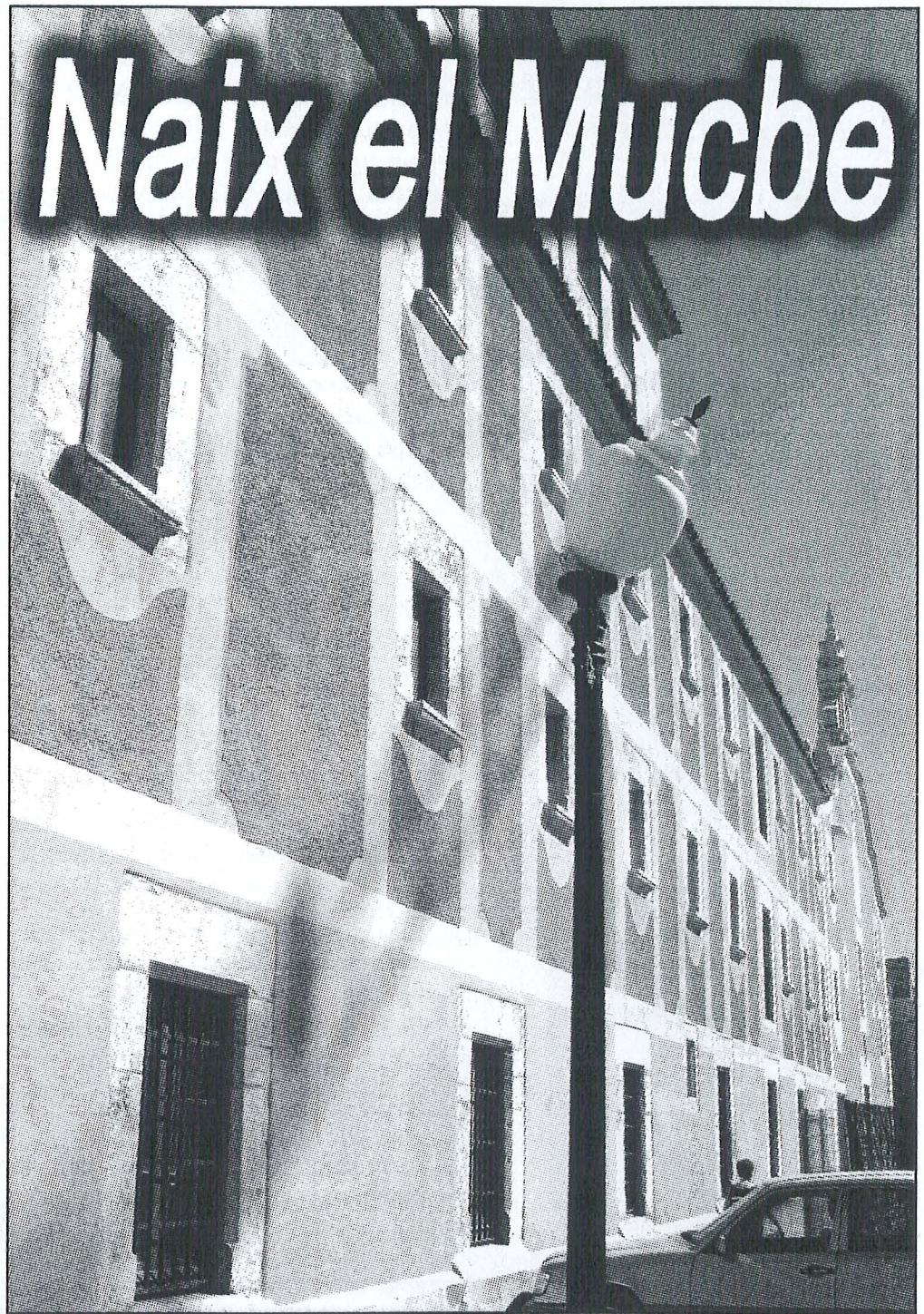

l'aveu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 24 de juny de 2005 • Núm. 490 • Any X • 0.75 Euros

ESPORTS: La gala de l'esport benicarlando va premiar a l'insigne regidor Marcos Marzal

L'Ajuntament emprén la neteja de les clavegueres de la Platja del Morrongo

SUMA'T A LA CAMPANYA 'SALVEM LO PALAU' envia un correu electrònic

490

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

S'han d'aclarir els dubtes que planen sobre el Convent per convertir-lo en un focus cultural important

EL TEMA

El Convent de Sant Francesc haurà de buscar finançament per evitar que siga una ruïna

MEDI AMBIENT

La secció ambiental parla dels riscos i experiències amb la radioactivitat de Vandellòs

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

Marcos Marzal i Kristel Quiles van ser premiats per la seua feina en l'àmbit esportiu local

No hi ha d'haver problema

La ciutat de Benicarló disposarà, per fi, del museu que necessita la ciutadania per poder enriquir-se culturalment. Fins ara ens hem trobat condemnats a la mediocritat de bars, pubs o fins i tot una presó per acollir cultura.

Hi ha però diversos factors que ens preocupen, com són el reconeixement oficial del Museu i l'accés a la Xarxa de Museus del País Valencià, el finançament que precisarà el manteniment i la programació cultural prevista i el model definitiu que se li vol donar a l'antic convent de frares franciscans de la branca dels alcantarins.

S'han de desterrar primitives idees sobre ubicar allà un museu faller i d'altres xorrades que

s'han arribat a proposar per un element arquitectònic del segle XVI.

El municipi es mereix unes instal·lacions adequades pel propi currículum cultural, pes específic i per les nefastes infraestructures que fins ara hem tingut en tots els aspectes. Tampoc estaria de més la creació d'un patronat o òrgan similar que aconseguisca aportar capital i decidir la política cultural del futur museu "Mucbe", com l'han anomenat.

Ens felicitem tots pel nou Museu, al que li desitgem molta activitat i una llarga vida, una vegada solventats els problemes i dubtes que encara planen sobre ell. Molts anys!

CARXOFA: per Enric Escuder, alcalde, i per al número dos, JL Guzman. Més que una carxofa els donem una copeta de cymar, licor de carxofa, a veure si agarren forces i s'espavilen. Se'ls acaben el cent dies de cortesia i tot sembla que encara estan un poc endormiscats. Si continuen així duran més vara que una estora.

PANISSOLA: per a Marcos Marzal, home destacat del "deporte benicarlando". No es pot rebre un premi per un treball de un càrrec polític i, a més a més, molt ben pagat. Es necessita tenir molta cara. Per altra part, ha tingut molt de poc tacte i dignitat. En les circumstàncies en que es va produir el nomenament haguera hagut de renunciar en favor d'una altra persona. Ell s'ho sabrà. I el poble també.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Era un Convent sense un duro

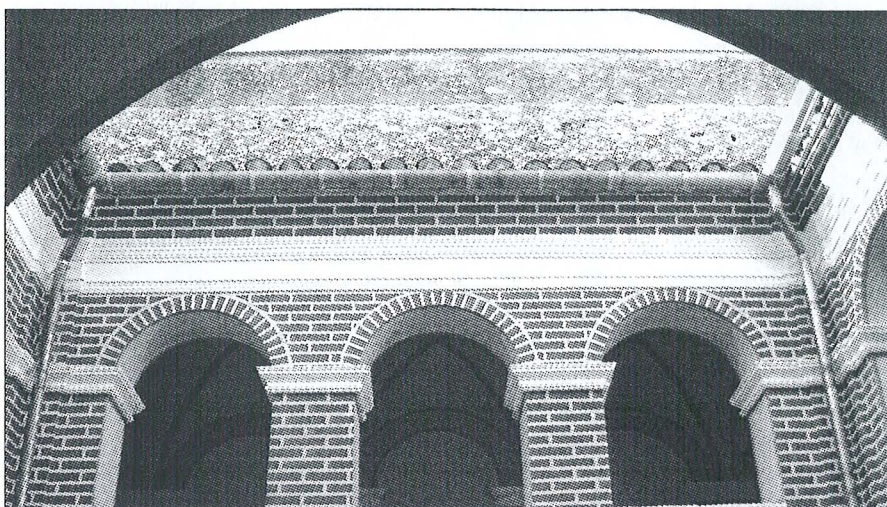
L'Ajuntament destinarà una bona partida econòmica a la inauguració. Després el manteniment anual serà milionari

text REDACCIÓ

El Centre Cultural del convent de Sant Francesc de Benicarló haurà de buscar finançament econòmic per a funcionar a ple rendiment i que no es convertisca en una sagnia per al consistori". Són les afirmacions de José Luis Guzmán, regidor de Cultura de Benicarló, qui ha advertit, a menys d'una setmana de la inauguració del complex, de les dificultats econòmiques amb què s'ha trobat el seu departament per a desenvolupar tots els punts de l'ambiciós Plans de Funcionament que s'ha dissenyat. En primer lloc, serà necessari convocar almenys, tres places, corresponents a un bidell i a dos tècnics, perquè el complex cultural siga reconegut públicament com a Museu i pugua rebre subvencions oficials.

D'altra banda, quedarà pendent també de solucionar el finançament del centre que, Guzmán assenyala, "és molt costosa", encara que no ha volgut desvetllar el cost total que el seu departament ha calculat. En este sentit, l'edil de Cultura apunta que "serà necessari buscar una empresa o fundació perquè el cost de la factura siga el menys oneros possible per a l'ajuntament, perquè no sé si estarem en disposició tots els anys d'aportar els milions que faran falta".

Cal destacar que els més de dos mil metres quadrats amb el que compte el Centre estan perfectament preparats amb els últims avanços quant a seguretat, il·luminació, climatització i altres aspectes necessaris per a albergar obres d'Art en unes condicions òptimes. L'edil de Cultura assegura que només la factura del manteniment de les instal·lacions

podria donar problemes al consistori.

Però de moment, després de la inauguració oficial del complex dissabte que ve, començarà a funcionar sota mínims i sense haver acabat de realitzar els treballs que es marquen en els plans de condicionament integral de l'edifici que va dissenyar la coordinadora de la posada en marxa del complex cultural. A este respecte, cal assenyalar que no s'han realitzat els treballs de condicionament de l'església, que serà en un futur sala d'usos polivalent i que es troba pendent de la redacció d'un projecte de restauració per part de la conselleria de Cultura. Els propis tècnics de conselleria van aconsellar que es realitzaren treballs de neteja en el temple per a poder utilitzar l'església des de la posada en marxa del centre.

D'altra banda, tampoc s'ha donat solució als problemes d'humitat que patixen les fatxades del convent i que afecten, fonamentalment, a les que donen al carrer Sant Francesc. Cal recordar que els murs d'esta fatxada absorbeixen per capillaritat la humitat procedent d'una sèquia subterrània que discorre per este vial. Des del consistori, es va anunciar que es

procediria a sanejar les fatxades, construir una rasa de drenatge en tot el perímetre exterior del recinte per a la ventilació de la base dels murs de càrrega i a pintar les fatxades exteriors. Tampoc s'han construït rampes d'accés en les portes principals d'entrada, a pesar que esta obra de condicionament es troba expressament reflectida en els plans de posada en marxa del museu.

PROBLEMES SENSE SOLUCIONAR

Per tant, les instal·lacions començaran a funcionar amb el personal de què disposa el consistori en el Museu Arqueològic i amb tan sols dos exposicions temporals, fins que es trobe la fórmula de finançament adequat per a acabar de posar en marxa l'ambiciós pla de funcionament que s'ha dissenyat. L'edil de Cultura confia que prompte es trobe una fórmula de finançament adequada entre l'ampli ventall de possibilitats que s'estan estudiant. Guzmán no dubta a afirmar que "el finançament públic i el privat han d'anar de la mà per a posar en marxa el complex" que passa, durant la primera fase que s'estén fins a juny del 2.007, per la inauguració de la

Cinc exposicions a l'any

ve de la pàgina anterior

mostra permanent dedicada a la Història del convent, l'obertura del taller didàctic d'arqueologia i l'organització de visites guiades al poblat ibèric del Puig de la Nau, del que el convent seria el centre de recepció de visitants. D'altra banda, s'intentarà que el centre aculla entre quatre i cinc exposicions temporals cada any, la primera de les quals, dedicada a un reconegut pintor local, ja s'està preparant.

EL FUTUR MUSEU I CENTRE CULTURAL DE LA CIUTAT

L'espai que ocupa el convent és de dos mil metres quadrats dels quals la major part d'ells estaran destinats a sales d'exposicions ja que el Museu de la Ciutat quedarà estructurat en tres grans àrees: la Prehistòria, Història i les sales d'exposició temporals. En la sala dedicada a la Prehistòria, l'espai expositiu se centrarà a mostrar la cultura ibèrica, de la que Benicarló és un gran exponent a causa de la magnífica conservació i els treballs d'excavació del Poblat del Puig de la Nau. A través de les restes arqueològiques descobertes i conservats, s'estructurarà un recorregut històric per la Cultura Ibèrica en un espai que ocuparà prop de dos-cents trenta-dos metres quadrats. La secció d'Història, per la seua banda mostrarà la Història de la Ciutat des de l'Edat Mitjana fins als nostres dies i se centrarà en la Història del convent de Sant Francesc, quedant ubicada en l'espai del claustre de la primera planta. La superfície que ocuparà és d'uns vuitanta-vuit metres quadrats. L'àrea d'Etnologia tancarà la planta baixa de l'edifici i en ella es podrà conèixer l'evolució social, econòmica i cultural de Benicarló a través de diferents objectes que han marcat l'evolució de la ciutat.

La resta de l'edifici que es compon de dos plantes més, allotjarà les sales d'exposicions temporals, que són les que primer s'obriran i les oficines d'administració. A més, el

Centre Cultural comptarà amb una Biblioteca, un arxiu i un centre de documentació històrica que permetrà als investigadors realitzar el seu treball en les millors i més modernes condicions de treball.

Els treballs de restauració de l'edifici, quasi en ruïnes, van començar el 1.999. El desenvolupament de dos escoles-taller, que han recuperat l'edifici i les contínues subvencions que des de la conselleria de Cultura s'han atorgat, permeten que Benicarló compte en estos moments amb un edifici que servirà per a revitalitzar més la intensa vida cultural que hi ha en el municipi.

L'antic convent de Sant Francesc començà a construir-se en 1562 després que els franciscans sol·licitaren a l'ajuntament de la localitat la donació d'un terreny per a instal·lar-se a Benicarló. El consistori va accedir a la petició i va cedir un terreny que tenia extramurs de la vila i en el que els monjos van començar a edificar el complex. L'organització del convent gira entorn d'un xicotet claustre de reduïdes dimensions i al voltant del qual s'articulen les dependències dels franciscans i la xicoteta església, adossada a la paret nord del claustre.

"VISITANTS" INAUGURARÀ

El grup teatral Visitants serà l'encarregat d'inaugurar el complex cultural del convent de Sant Francesc el pròxim 25 de juny. La companyia "ha preparat un espectacle teatral exclusivament per a l'acte, basant-se en la documentació i fotografies antigues que els hem remés", explica José Luis Guzmán, regidor de Cultura. Està previst que assistisquen a l'esdeveniment Francisco Camps, president de la Generalitat Valenciana, Carlos Fabra, president de la Diputació de Castelló i destacades personalitats de l'àmbit cultural i social, a més dels representants polítics "de tots els pobles de la comarca i les persones que directament o indirectament han participat en la restauració de l'edifici", detalla Guzmán.

L'acte protocol·lari s'iniciarà a les vuit de la vesprada, amb l'espectacle de Visitants i continuarà amb els parlaments oficials d'inauguració en la plaça del convent. Està previst que dure aproximadament tres quarts d'hora. A continuació, es procedirà a tallar la cinta i es podrà accedir a les instal·lacions per a visitar dos exposicions. "Una és la de Patrimoni i Societat, que ha organitzat la Universitat de València i l'altra

Digues-li Mucbe !

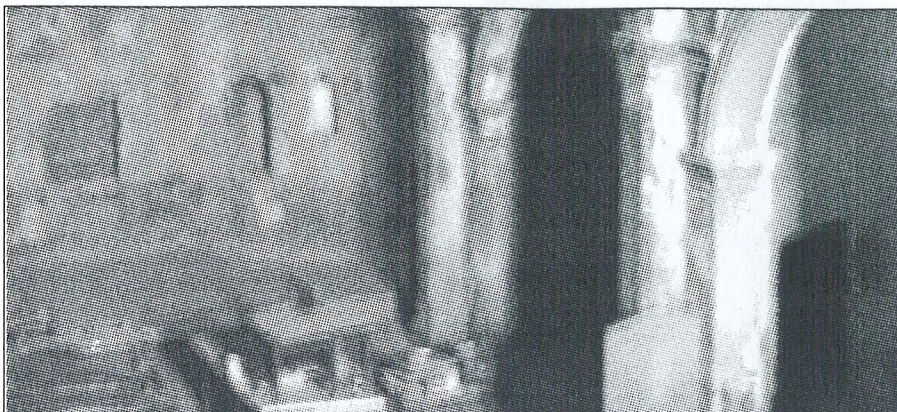
ve de la pàgina anterior

referida al Quixot en el seu centenari que arriba de la mà de la CAM". D'altra banda, en el claustre actuarà un grup de jazz amenitzant la visita.

Després de la inauguració oficial del complex, les instal·lacions quedaran obertes de manera permanent en horari, de dilluns a dissabte, de 10 a 13'30 i de 17 a 20 hores. Els diumenges i festius el museu només obrirà al matí.

PRESENTADA LA PROGRAMACIÓ DEL NOU MUSEU DE LA CIUTAT

Ana Meseguer, tècnica del Museu de la Ciutat de Benicarló - MUCBE- ha presentat la programació d'exposicions que es podran visitar en el centre a partir de dissabte que ve, data de la inauguració oficial del complex. El museu obrirà les seues portes amb l'exposició "El Quixot, gentilhome i cavaller", que farà un recorregut per la universal figura l'any

del centenari de la mort de Cervantes.

En una altra de les sales, i de la mà de la Universitat de València, arriba a Benicarló la mostra "Patrimoni i Societat", que es dedica a l'Associació Salvem la Tossa de Benicarló. Del trenta d'agost i fins al dos de novembre, les sales acolliran "Gravats mexicans", que coincidirà en el temps amb "La vida en els castells", centrada en el segle XIII. Esta exposició arribarà acompanyada d'abundant material didàctic i d'una xarrada

que versarà sobre l'alimentació i la gastronomia en l'Edat Mitjana. "Jocs florals a Cavanilles" servirà, durant el mes de novembre, per a commemorar l'aniversari de la mort del cèlebre naturalista. La programació del semestre es tancarà amb una retrospectiva de l'obra del pintor benicarló Fernando Peiró Coronado, en la que es podran veure dos-centes setanta-cinc obres i que serà finançada i patrocinada pel propi consistori.

Neteja del problemàtic clavegueram

L'ajuntament de Benicarló ha iniciat els treballs de neteja de la xarxa de clavegueram de la zona est de la ciutat. La neteja es realitza per mitjà d'infiltracions aigua a pressió i aspirant posteriorment les restes que es trobaven dipositades en les parets de les canonades. Les restes que s'han trobat han proporcionat algunes sorpreses per als treballadors que van descobrir dilluns passat, en els albellons de la plaça d'accés a la platja d'El Morrongo, un enorme bloc de formigó "que algun desaprensiu havia tirat pel clavegueram", segons ha denunciat Juan Manuel Ferrer, regidor de Serveis Municipals. Ferrer ha anunciat que s'obrirà una investigació per a aclarir "qui ha comès este delictes contra la salut pública" ja que el bloc de formigó estava taponant la xarxa de clavegueram. La neteja és "una mesura provisional que hem adoptat per a evitar que les restes acumulades provoquen l'eixida de les aigües fecals a les voreres en cas de pluja". El regidor delegat de l'àrea ha recordat que els treballs de canvi del clavegueram en

esta zona començaran després de l'estiu i aniran encaminats a acabar amb els problemes que provoca la saturació de la xarxa cada vegada que es produeixen pluges de certa intensitat.

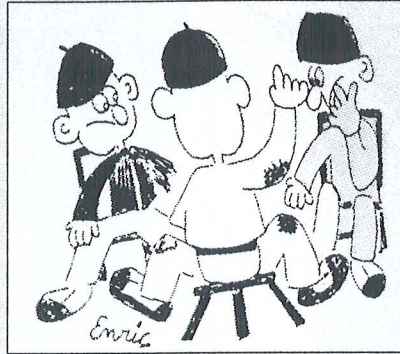
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Els tafaners més atents han tingut accés a una promoció en què es venen uns apartaments a San Jorge al costat del camp de golf amb tota classe de serveis (sanitaris, educatius...) i a tan sols 50 km d'un aeroport. Anem a vore: San Jorge-Reus, 119 km, no pot ser; San Jorge-El Prat de Llobregat, 227 km, tampoc no deu ser; San Jorge-València, 159, en esta direcció tampoc; San Jorge-Castelló, per si fóra l'aeròdrom del Pinar de Benicàssim, 86 km, doncs tampoc. A quin aeroport deu referir-se l'anunci?

Heu vist l'excalcalde, com està de moreno? Ens imaginem que com ara està més vagarós (això de fer d'alcalde el devia deixar blanc), segurament deu prendre molt el sol. El que no sabem és si el de la platja de València o el dels UVA del costat de les Corts.

Els que hi van assistir a la presentació de la millor persona vinculada a l'esport van poder comprovar el funcionament de la millor màquina del humor inventada per la nostra Generalitat: el programa de traducció SALT.

Està clar que l'invent és molt útil però haurien de donar un carnet als usuaris perquè sàpiguen que els traduccions s'han de revisar. Així ens estalviariem els cognoms Primo per cosí, els pobles de Silla per cadira i, a punt va estar, el cognom Cerdà per truja. Que tremole el Club de la Comedia!

Per cert, que a un tafaner llepafils sempre li ha semblat molt arriscat i presumtuós això de condecorar un veí com a "millor persona" vinculada al que siga. Ell, el tafaner, no s'atreveria a traure la cara al carrer amb esta etiqueta. No n'hi havia prou de dir "persona més vinculada a l'esport, per exemple? Una altra cosa és suposar molt...

I encara més d'esports. Un any més la candidatura del mes-

tre Palanques a la distinció del món de l'esport no ha arribat a la final. I ja sabeu qui ha estat el seleccionat: la "millor persona" vinculada al món de l'esport... i, per què no dir-ho?, a la normalització del valencià des de la regidoria d'esports! El tafaner en coneixen a més de dos que davant del gran Pepe Palanques se n'hagueren tornat a casa, com van fer les candidates a falleres majors. Això sí.

Males llengües fan córrer que a la vista del baix índex de lectura en valencià La Veu haurà d'ampliar horitzons. Sí, senyor, això farem: ara apujarem el preu a un euro! I encara més: publicarem la llista de subscriptors morosos.

La Casa d'Andalusia rebrà un total de 3 milions de les antigues pessetes de l'Ajuntament per a acabar l'ermita del Rocio que tenen allà dalt. Aquesta quantitat, suposem, s'afegirà a la que tan generosament van prometre Camps i Fabra i que va arribar puntualment, com tots vostès saben. La cosa pot acabar com l'obra de la Seu o com el mur de les lamentacions, que també és un gran què.

Tolito

L'antic regidor ha declarat a la premsa que el pont del Barranquet l'ha paralytitzat el nou govern local.

La mala llet que caracteritza a socialistes i nacionalistes els fa actuar així. Tot el que és bo per al poble no ho és per a ells. Igual que a la política estatal els malignes actuen amb la impunitat atorgada pels vots dels irresponsables. És natural doncs la reacció de l'antic regidor.

L'abnegat treball de catorze anys de diversos antics regidors no ha servit per a res. Les reitera-

tives trucades telefòniques se les ha endut el vent. Les muntanyes de paperassa administrativa s'han vist reduïdes a fonedissa pols. Els mítics autobusos reivindicatius a València resten ara amagats al racó de l'oblit engolits per la malícia del nou govern. També els famosos enfrontaments dialèctics als periòdics fins i tot amb els propis companys. La disciplina de partit no és més que abstracte concepte front el bé comú d'una ciutat i així ho han entès sempre els antics regidors. Qui no recorda les terribles amenaces de vaga de

fam amb que amargaren al president provincial o les interminables acampades davant la Generalitat. Qualsevol mitjà ha sigut lícit en la batalla pel pont del Barranquet. La partida Povet, Riu-Surrac, el Ròdenas, el Centre de Salut o la nacional 340 també es guerrejaren de semblant manera.

Són clars exemples dels titànics esforços malmesos. Cent seixanta-vuit mesos de ferotge lluita diària arruïnats per un parell de mesos de maleïda moció de censura.

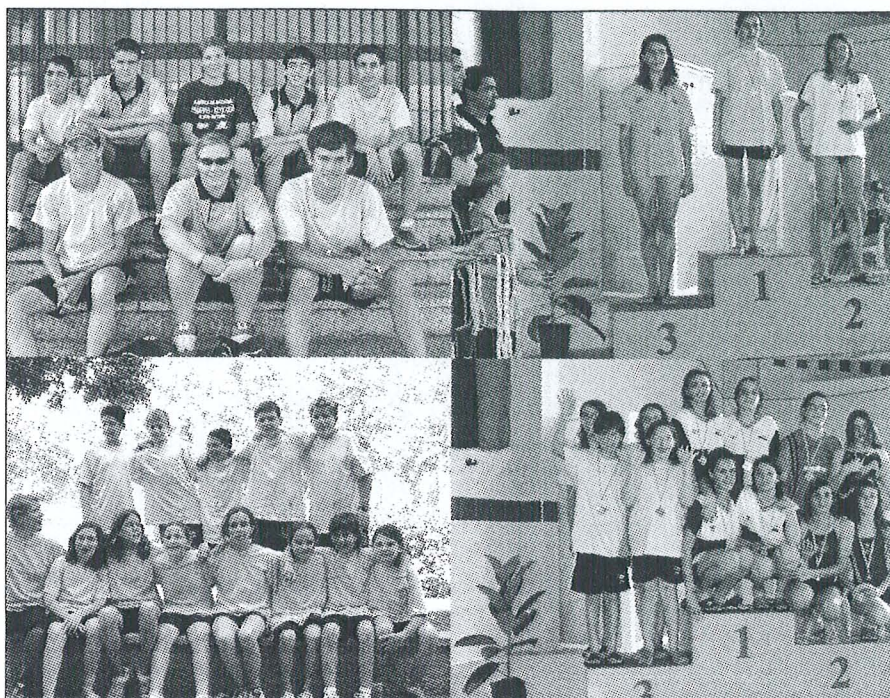
"A tope" en la final de la competició

text REDACCIÓ

El CN Benicarló en la seua categoria G-2 es va desplaçar divendres i dissabte passat, 17 i 18 de juny, a la ciutat d'Elx on van participar en el Campionat Autonòmic d'Estiu en la piscina Municipal. Van quedar en el 3r lloc del medaller d'entre tots els Clubs de la CV (33), que van assistir, i repetint un 3r lloc en el rànquing femení, únicament superats pel CN Alzira i el CN Elx. A nivell individual Susana del Olmo i Paula Saura les dos nadadores que es troben en un moment òptim de la seua forma física, van nadar unes sèries extraordinàries aconseguint (4) medalles a nivell individual.

Susana del Olmo (1) Or en els 400 m lliures 5:07.15 i (1) Or en els 100 m lliures 1:07.19; Paula Saura (1) Or en 100 m papallona 1:16.96 i (1) Plata en els 100 m braça 1:26.50, capitanes indiscutibles de la categoria G-2 que van fer feliços als benicarlandos assistents i que van disfrutar d'allò més des de les grades. Però lluny d'estar tot fet, en les proves disputades per equips de relleus es van aconseguir (2) medalles de bronze en els 4 x 100 estils per part de Monserrat Astor, Susana del Olmo, Paula Saura i Raquel Fabregat 5:33.44 i en els 4 x 100 lliures per part de Paula Saura, Meritxell Sospedra, Raquel Fabregat i Susana del Olmo 4:54.98 que van deixar roncs a l'afecció en unes finals molt patides i que no es van decidir fins l'últim moment.

Però el cap de setmana, va

donar per a molt més i l'entrenadora Lucía Vicente va haver de realitzar un sobreesforç atès que la competició continuava en la piscina de Castelló, on el CN Benicarló participava en el Trofeu Interclubs 9, on varen nadar còmodament i amb una enorme confiança, arrodonint un dels millors caps de setmana de la temporada i aconseguint noves mínimes autonòmiques per part de Carlos Astor en els 1500 m lliures 18:13.36 amb un 2n lloc i per Marcos Fuente en els 200 m lliures 2:24.88. També Miguel Piñana va aconseguir un 2n lloc en 200 m papallona, 3r lloc en 200 m estils; Marc Fresquet un 3r lloc en 200 m papallona.

Nadadors y nadadores participants en l'Autonòmic G-2 a Elx

PAULA SAURA MARTINEZ

INMACULADA CERDA ALBIACH
RAQUEL FABREGAT ROIG
MONSERRAT ASTOR CAPAFONS
SUSANA DEL OLMO CERDA
MERITXELL SOSPEDRA SENAR
SARA MARQUES VILLARROYA
RUBEN VICENTE GILABERT
JOSE ANTONIO ADELL PRATS
XAVI GIL JOVANI
XIMO BUENO ALONSO
VICENT PRATS FELIU

Nadadors y nadadores participants en el Trofeu Interclubs 9

MIGUEL PIÑANA DEL PINO
MARCOS FUENTE MERINO
MARC FRESQUET BURRIEL
CARLOS ASTOR CAPAFONS
DAVID MARQUES VILLARROYA
JOSEP NAVARRO GARRIGA
MARI CARMEN SORLI RICO

EL DUBTE: li haurà demanat ja el benicarlando més benicarlando dels benicarlandos de Benicarló al regidor autonòmic i ex-alcalde que presente una esmena perquè es mantinga el nom del Palau de Benicarló?

Canvis al Consorci de residus

text NATÀLIA SANZ

Miguel Zaragoza, alcalde dels Coves de Vinromà, és el nou president del Consorci de Residus de l'Àrea I. El Ple reunit a Benicarló va aprovar, amb els vots a favor dels representants del Partit Popular i l'abstenció del PSOE, el nomenament de Zaragoza com nou president, al perdre el càrrec Jaime Mundo després de la moció de censura a què va ser sotmesa l'alcaldia que ostentava a Benicarló. La sessió, que es va desenvolupar en el saló de Plens de l'ajuntament de Benicarló, no va estar exempta de polèmica. Manuel Anglés, alcalde de Càlig, va tornar a reclamar el canvi d'emplaçament de la futura planta de tractament de residus sòlids urbans. En este sentit, es va referir a la possibilitat que en la zona hagueren filtracions "perquè és un terreny molt trencat". Anglés es va mostrar "pessimista" sobre la possibilitat que es canviara l'emplaçament de l'abocador "perquè el projecte té totes les benediccions".

A més, va lamentar la decisió al considerar que "la naturalesa és més sàvia que els tècnics" i va parlar de la possibilitat que en

la partida de la Bassa hi haguera terratrèmols que provocaren clavillades en la capa d'impermeabilització de l'abocador i que els lixiviat es filtraren als aqüífers.

Vicent Aparici va replicar a Anglés criticant a la Plataforma No a l'abocador a la Bassa. "No és un òrgan competent per a informar" va assegurar, en referència als informes que els veïns han encarregat a diferents òrgans, amb els que intenten demostrar que el Consorci s'equivoca amb el nou emplaçament. Aparici va dir que caldria esperar a l'autorització ambiental integral, que arribarà en el mes

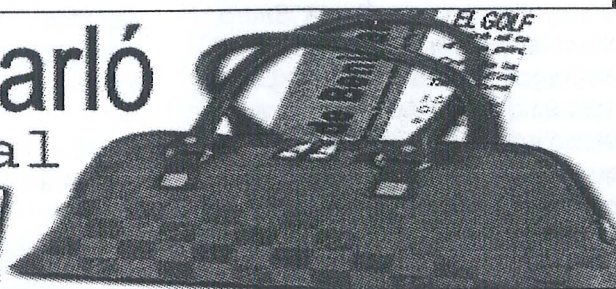
d'octubre, per a poder decidir si l'elecció de La Bassa és òptima o no. No obstant, va recordar que els informes que s'han demanat fins al moment a diversos òrgans oficials, com la Confederació Hidrogràfica del Xúquer o la UJI, han sigut favorables, per la qual cosa "no crec que tinguem cap problema". Per la seua banda Luis Tena, alcalde de Sant Jordi, va demanar als veïns de Càlig "solidaritat amb la resta de pobles del Consorci", encara que va dir entendre la preocupació d'Anglés com a alcalde. A més, va dir que "els veïns de Càlig s'haurien d'haver mobilitzat abans de l'aprovació de l'emplaçament de l'abocador". Tena també va denunciar que "per motius polítics s'intente retardar la construcció de la planta de residus".

D'altra banda, el Ple aprovava també la designació de nous membres que entren a formar part del Consorci. En este sentit, per Canet El Roig s'incorpora Eleuterio Gimeno, mentres que per Torreblanca ho fa José Antonio Marín. En representació de Benassal assistirà a les sessions Jorge Beltrán i per Benicarló ho farà Enric Escuder, alcalde de la ciutat.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
CUC, XAVIER BU
MUSSOL, CARLE
JOSEP V. TAUS, T
SEGARRA, ROBE
Fotografies/ NAT

CULTURAL

ASSOCIACIÓ

LA FERAM

BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDÓN i RODOLFO
SERRANO

Un regidor pel camí

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Alguna cosa no rutlla en aquest poble. Ja fa temps que ho dic. La política, de vegades, s'encaparra massa vegades en voler-nos ensenyar les seues cares més lletges i, en té bastantes. Sobretot quan els polítics perden el sentit de la correcció i els hi fan creure que han estat els "millors". Perquè, això de ser "el millor", en política em sembla massa presumptuós. Sempre he considerat que els polítics estan per a fer política. Per això cobren. Si un és regidor, i té un càrrec institucional, és una òbvietat, almenys per a mi, que està al servei de la ciutadania i, és deu a ella. Per tant, qualsevol premi, sobre el que s'ha aconseguit en el desenvolupament de les tasques innates al càrrec, són innecessàries.

Suposadament, s'està en aquest càrrec, segons diu la frase "per esperit de servei" i no per a traure profit d'ell. I, en el cas que et tempten amb afalagaments, sempre tindràs aquesta resposta i quedar ... "com un senyor". Doncs, es veu que això no hi va per a alguns polítics, que no poden, o no saben, refrenar el seu "alter ego".

La Gala on s'ha triat la millor persona vinculada amb l'esport ha estat un excepcional, i clar exemple, d'allò que no ha de fer, mai, un polític. Què penseu, el càrrec dignifica a la persona o la persona dignifica el càrrec? El càrrec va amb la persona o la persona va amb el càrrec? El càrrec et fa més persona o la persona li dona el to al càrrec? Dobles consideracions per a mesurar un comportament, a totes vistes, erroni. Em refereixo a l'acceptació del regidor

Marzal del "premi" que representa haver estat triat millor persona vinculada amb l'esport.

Erroni em sembla que algú puga presentar un polític per a rebre aquest guardó, encara que, és clar, molta gent no sap que els polítics estan per a fer política i no per a rebre premis. Senyors, quin millor premi que els serveis públics! Però si erroni, per desconeixença, pot ser l'actuació, de bona fe, d'algunes persones, més erroni em sembla que el polític no sàpiga dir no. I no, quan al costat tens una persona que és, i ha estat, tota una institució en el nostre poble, quan es parla d'esport. Certament em refereixo al degà de la premsa esportiva de la nostra ciutat, Pepe Palanques, que també estava en la travessa dels guardonats.

Potser el regidor Marzal estiga molt honorat per aquesta tria o, potser, alguns clubs han cregut que s'havia de premiar el comportament d'un polític que se dedicava a repartir subvencions i els dedicava hores del seu temps durant els anys que va ostentar un càrrec públic. Tot això pot ser vàlid, però, probablement, almenys així ho penso, se'ls ha oblidat, als que presentaren al regidor, que vol dir "servei públic".

De tota manera, es veu que no havia color a l'hora de valorar la tria del guardonat. La diferencia d'uns anys regint la política esportiva benicarlanda per part d'un partit polític contra tota una vida dedicada a fer conèixer i portar l'esport benicarlando a tot arreu del País i de l'estat.

Un consell, renunciar sempre serà una bona sortida.

La Mar d'amantades
 La Mar de torrades
 La Mar de vi
 La Mar de bo

La Mar busca cambrer/a
 i personal de cuina per a
 caps de setmana i
 agost sencer

La marseixanta-nou
 Carrer Crist de la Mar, 69

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
 RRIEL, NATALIA SANZ, EL
 S LLUCH, RAMON PARÍS,
 TOLITO, JORDI MAURA, G.
 SPIERRE I EL SAMARUC
 ALIA SANZ I THE CAPTAIN

Administració, subscripcions i publicitat/
 964.82.84.68
 Disseny/ © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL.
 SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Vandellòs I i II: Perill Nuclear (1)

Les dues centrals nuclears de Vandellòs estan a uns 75 Km en línia recta de Benicarló. Les dues han sofert gran nombre d'avaries i han patit els dos accidents nuclears estatals més greus.

Vandellòs I fou clausurat després d'un incendi el 1989. L'agost de 2004 es trencà una canonada del sistema de refrigeració terciari de Vandellòs II però es continuà funcionant de forma poc segura.

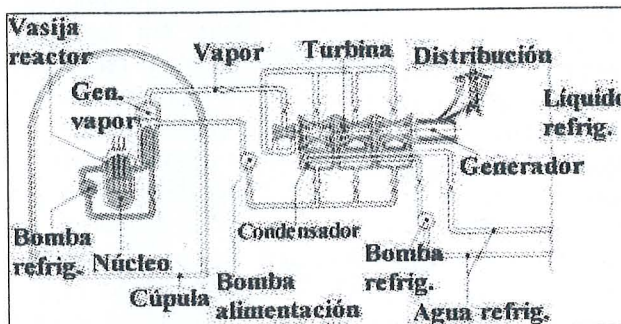
A una central nuclear, l'energia alliberada per la fissió nuclear es transforma en calor i aquest en electricitat; de fet són centrals tèrmiques. El combustible -urani natural o enriquit-, bombardejat amb neutrons, es desintegra en àtoms més menuts, energia i més neutrons que mantenen una reacció en cadena. El procés es dona dins del reactor on està l'urani envoltat d'una substància moderadora que controla la velocitat de desintegració amb l'absorció de neutrons. El calor alliberat s'extrau mitjançant un refrigerant que circula pel circuit primari. Aquest cedirà el calor a un segon refrigerant que flueix pel circuit secundari. Tant el reactor com l'intercanviador de calor hi són dins de l'edifici de contenció o cúpula. Les seves parets són de formigó d'un metre i mig de gruix. El refrigerant secundari vaporitzat surt de la cúpula i mou un sistema turbina-alternador que genera electricitat. La turbina i el vapor són refredats per aigua d'un circuit terciari que s'agafa de la mar on torna sobrecalfada o d'un riu i es llança vaporitzada per una torre de refrigeració.

Segons els tipus de moderador i refrigerant primari tenim diverses classes de reactors nuclears. Vandellòs I emprà grafit com moderador i el gas diòxid de carboni (CO₂) com refrigerant. El reactor de Vandellòs II d'aigua a pressió i el de Cofrents d'aigua en ebullició utilitzen aigua com moderador i refrigerant; en un cas no es vaporitza inicialment i en el segon sí.

L'Organisme Internacional d'Energia Atòmica (OIEA) elaborà una Escala Internacional de Successos Nuclears (INES) amb set nivells. L'accident nuclear, amb l'alliberament de contaminació radioactiva a l'ambient, comprèn des de 5 a 7. Els nivells 2 i 3, es denominen incidents i impliquen fallides en les barreres de seguretat sense fugides radioactives. Una avaria poc important és una anomalia i té un nivell 1. El Consell de Seguretat Nuclear (CSN), creat en 1980, és una institució teòricament independent de l'Administració de l'Estat que té com a missió protegir la població i el medi ambient del perill radioactiu causat pel sector nuclear.

Vandellòs I fou la primera central estatal en funcionar l'any 1972. Era del tipus grafit i CO₂. El reactor tenia 3000 cartutxos d'urani natural envoltat per 3 tones de grafit i estava refredat per CO₂ injectat per la base amb quatre turbosoplants. La potència de la planta era d'uns 500 mega-vats (Mw) que li proporcionen dos turboalternadors.

Entre 1972 i 1988, Vandellòs I tingué 61 aturades no programades del reactor (trets). L'any 1986 es produí l'accident nuclear de Txernòbil, un nivell 7 d'INES i, com a conseqüència, el CSN exigí a Vandellòs I la realització de 5 reformes.

A les 21 hores de 19 d'octubre de 1989, es trencà una pala ("alabe") d'una turbina, trencà unes conduccions d'oli i s'inicià un incendi que fou vist pels pobles de les rodalies. Es cremaren els quadres elèctrics i 2 turbosoplants deixaren de funcionar i els altres ho feien de forma incompleta. Hi hagué una aturada automàtica del reactor però aquest continua

alliberant calor i necessita ser refredat. No hi havia parc de bombers residents a la central ni inspector resident del CSN. Hi hagué un perill clar de combustió del grafit del nucli i que la pressió pugés tant que rebentés l'edifici de contenció o que es fongués el reactor; aquests fets comportarien emissions importants de radioactivitat a l'atmosfera o al sòl. Els tècnics de la central no van seguir el protocol i no cridaren per telèfon al governador civil de Tarragona, ni al CSN. El governador s'assabentà per una cridada anònima i, sobre les deu de la nit, decidí activar el Pla d'Emergència Nuclear de Tarragona, la guàrdia civil controla l'A7 i la N-340 per si calia evacuar la població. Bombers dels voltants van acudir a Vandellòs I; el cap dels d'Amposta declarà: "els tècnics van fugir de la zona del sinistre i ens vam quedar sols i s'escoltaven crits de se'n va el reactor, se'n va el reactor". Segons publicà l'Independiente -diari ja desaparegut- el 28 de novembre, la direcció de la central tenia previst alliberar a l'ambient gas de dins del reactor, altament radioactiu, si no baixava la pressió. Per sort, cap a la mitjanit, els tècnics van fer anar manualment els dos turbosoplants que funcionaven i es va refredar el reactor, no van haver fugides radioactives.

La reacció popular va ser molt forta: vaga general a l'Ametlla, manifestacions davant la central, a Barcelona, Castelló... El Parlament de Catalunya demanà el tancament de Vandellòs I. El CSN obligà a tancar la central provisionalment. El seu informe denunciava que no s'havia engegat el Pla d'Emergència de la central, i que 2 de les reformes requerides i no fetes, tenien relació amb l'incident. Un nou informe d'abril de 1990 exigí gran nombre de reformes per la reapertura de la central. Hifresa, l'empresa propietària decidí clausurar la planta per la gran inversió que havia de realitzar. L'OIEA fixà l'esdeveniment com de nivell 3, el més greu succeït a l'estat.

S'iniciaren els processos de retirada del material nuclear i desballestament de la central amb un cost estimat d'uns 90.000 milions de pessetes. Quan es parla del preu tant barat del quilovat-hora nuclear, ¿es tenen en compte els riscos d'accident o el cost del desballestament? A hores d'ara, no hi ha encara un cementiri nuclear pels residus d'alta activitat de Vandellòs I.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 489

text EL LECTOR

He pensat que perdre el temps amb aqueixa parella que escriuen -presumptament- de futbol no val la pena. Per això passaré olímpicament d'ells i ja no en penso parlar més. Perquè realment això és el que volen, que se'n parle d'ells. Només cal fixar-se en la foto que apareix a la pàgina a la qual perpetren les seues desgavellades cròniques. De vergonya. Pel que fa a mi, a partir d'ara deixo de parlar d'ells. No els penso nomenar mai més escriuen el que escriuen.

Com bé diu l'editorial, el tema d'aquesta setmana és un d'aquells que es repeteixen periòdicament i matemàtica. No falla. Quan arriba l'estiu no els preocupa la calor, l'afluència de turistes, l'increment de la venda de productes per a protegir-se del sol, el consum de gelats, les vendes d'aparells d'aire condicionat i la seua instal·lació a les façanes de les cases... No, sempre a buscar el costat negatiu: que si no hi ha prou metges, que si la merda del Morrongo, que si l'escàndol de la bandera blava ... Si, ja se sap de tots els anys que quan arriba l'estiu el centre de salut rep una mica més de gent que durant la resta de l'any i que el personal sanitari no dóna l'abast. I què? No sé quantes vegades li he dit, senyora Garcia, que la Generalitat té unes prioritats que cal respectar i la sanitat no és, de moment, una d'elles. Primer de tot està la regata de Rita i de Camps, i si sobra alguna cosa, aeroports, infraestructures turístiques i transvasa-

ments. A més a més, està demostrat científicament que hi ha molt de malalt imaginari, que només va al metge perquè s'avorreix i no té una altra cosa a fer. També hi ha estudis que constaten un important descens de visitants els dimecres. Al cap i a la fi, cuidar-se una mica tampoc no costa massa, i una bona medicina preventiva pot evitar el col·lapse sanitari. Però si encara queda algú que no està convençut, que pense que ben aviat estaran acabades les obres del nou centre de salut que van prometre Moliner i Mundo poc abans de les eleccions municipals del 2003. Per això li dic, senyora meua, que no cal que siguen tan catastrofistes, que ben aviat estarà tot resolt i tots tindrem una assistència sanitària encara millor que la que gaudim en l'actualitat.

Acte seguit, sense solució de continuïtat, el secretari general dels socialistes valencians va i diu que el nostre poble ha estat oblidat pel Pp. I es queda tan panxo. Segurament deu pensar que quan va manar el seu company Lerma els milions venien a carretades i per això tenim el poble que tenim. Ni els uns ni els altres ens han donat mai res, ni ens donaran. Tots són iguals, vinga a prometre coses que saben que no podran aconseguir mai per tal que la gent els votem. Tenim allò que ens mereixem.

Li haurien de donar una carxofa a l'alcalde de Benicarló perquè va ser qui va descobrir que allò que es va trobar a la platja del Morrongo era una bengala i no una altra cosa. Es veu que això d'haver estat tants d'anys de president de falla comporta un impor-

tant coneixement del món de la pólvora i altres artefactes i substàncies inflamables.

M'ha fet molta gràcia -que no s'ofenga ningú- la foto de les puntaires. "Amigas del bolillo", diu el cartell. Em pesava que era el nom de guerra d'algú.

Festes. Si aquest any no s'omplen els concerts, l'any que ve que tornen a vindre els Calatrava, Marianico el Corto i Karina.

Extraordinària crònica i immillorable foto les que ens presenta el retorn del fill pròdig de la música en viu. Ben tornat.

Torna l'univers faller amb una correctíssima visió del primer acte faller. Es pot dir sense cap embús, que la família fallera benicarlanda ha trobat un magnífic col·laborador i un bon guardià de la més pura ortodòxia de la coentor fallera. La junta local fallera els hauria de nomenar assessors preferents o, fins i tot, mantenidors de qual-sevol acte que s'organitze.

Segona part de l'article sobre nanotecnologia. Estem envoltats pertot arreu de coses dolentes. Fins i tot els àtoms i la seua manipulació. Ara el perill ja ens ve de les coses més petites. No sé on anirem a parar.

Veig a la darrera pàgina que volen fer una utòpica campanya per mantenir el nom del Palau de Benicarló. A vore què votarà el diputat Mundo.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

La darrera pàgina porta el número vint. S'estan plantejant l'ampliació? Diuen que qui té gana somia rollets. Què fa una notícia d'esports a la pàgina cinc?

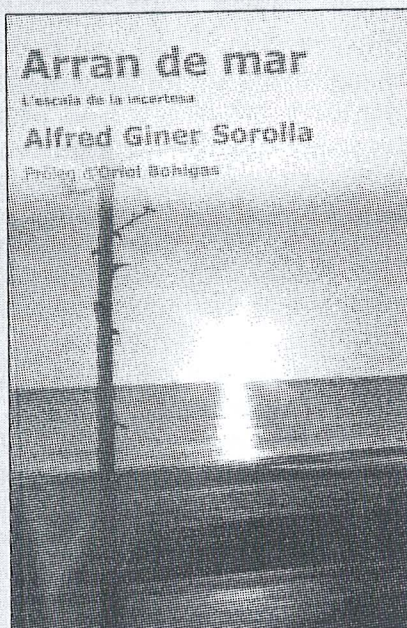
La Veu de Benicarló

La certesa de la incertesa

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

"Arran de mar" és la transcripció de converses de l'autor amb diverses persones; historiadors, científics, pedagogs, músics, pintors, metges... sobre la manera de conjuminar el coneixements científics i les creences religioses. El llibre s'obre amb una introducció encapçalada per una cita d'Amiel, "l'home es multiplica per la paraula", enraonar significa fer ús de la raó, pensar, i la conversa, com a gènere literari, s'assemblaria a l'art dramàtic, la representació oral de l'encreuament dels pensaments dels interlocutors, per això l'autor subdivideix el text en actes i escenes.

L'acte primer porta per títol "De la Mediterrània als llunyans oceans", té un caràcter marcadament didàctic, i en ell s'exposen els impactes sobre la visió del món com a conseqüència dels avenços de la ciència. L'acte segon titulat "Propostes tardorenesques de l'hesitació" té com a protagonista el dubte, que juntament amb el sentiment d'admiració i la capacitat de meravellar-se davant els grans interrogants que ens ofereix l'univers i la vida, constitueix el pilar sobre el que

es fonamenta la filosofia i la ciència.

"Quan la raó vulnera les quimeres" és el títol de l'acte tercer, que comença amb una cita de Boeci, filòsof del segle VI, que ja es preguntava sobre el perquè de l'existència del bé i del mal, i és on els contertulians despleguen un més ample ventall d'actituds al discutir sobre el enfrontament entre la raó i la religió. I es presenta un ampli debat entre els qui manifesten unes fermes creences i els qui sostenen una crítica

més radical a la religió. A l'acte quart, "Cimadals d'elucubracions", es planteja la qüestió de la possibilitat de la pluralitat de móns habitats i les conseqüències que en derivarien dins de la doctrina judeocristiana en cas que aquest fet es demostrés. En l'acte cinquè, "Punts concloents" es pregunta sobre els grans enigmes que ens envolten i que esperen ser resolts.

"Arran de mar" és una mostra de la manera de ser del científic vinarossenc, persona sempre disposada a la conversa, d'una gran honestat intel·lectual i de profunda capacitat reflexiva. Com ha escrit Oriol Bohigas en el pròleg "La cultura catalana té ara a la seva disposició un text important i sòlid en que moltes afirmacions científiques i religioses emmarcades en el nostre àmbit social, aquelles que solen ser esgrimides amb fonaments una mica febles o amb un tarannà d'apassionament agressiu, troben explicacions solvents, malgrat obrir totes les finestres civilitzades de la incertesa."

JMSQ@ono.com

Intercanvi musical

El passat dissabte 18 de juny en l'auditori municipal va tenir lloc un intercanvi musical entre les associacions, Unió Musical de Betxí i l'Associació Musical Ciutat de Benicarló. Aquest concert està emmarcat dintre de la 2ª campanya d'intercanvis musicals que organitza la federació Valenciana de Societats Músicals, sent un punt de trobada amb la bona música, protagonitzada per la guanyadora de la

3ª secció del certamen provincial del 2004 (BETXÍ) i la guanyadora del mateix certamen l'any 2003. Es van interpretar, en la primera part, les obres: Puenteareas, Els Misérables, i Virginia, per la Unió Musical de Betxí, dirigida per Santiago Mollar. En la segona, a càrrec de l'Associació Musical de Benicarló es van interpretar les obres: Al primer tro, Magallanes, i El Senyor dels Anells. Cal destacar

que va estar present el director En Benjamin Caballer, president comarcal de la Federació Regional Valenciana de bandes de música.

Remei Lluch dama del Benihort

text GREGORIO SEGARRA

Dissabte passat 11 de juny, la senyoreta Remei Lluch Querol va ser proclamada Dama del CF Benihort per a la pròxima temporada. Remei, ha estat vinculada al club des de fa diverses temporades com masajista dels equips infantil i cadet. L'acte de proclamació va tenir lloc després d'un sopar en un conegut restaurant de Peníscola, al qual van acudir bon nombre d'amistats, així com la majoria dels components de la Junta Directiva - en funcions- del club. La dama sortint, Vanesa Abad Martínez, li va imposar la banda acreditativa en presència del president de l'entitat, Paco Salvador. A continuació, ambdues dames van ser convidades pels consumats ballarins Paco Salvador i Vicente Sorlí al tradicional ball, què, en aquesta ocasió, no va ser un vals sinó un pasdoble perfecta-

ment executat per les dues parelles. En la posterior sobretaula no van faltar els brindis desitjant a la nova Dama una temporada feliç i venturosa, així com els comentaris sobre la no presentació -encara- de cap candidatura per a les eleccions a President que se celebraran el prò-

xim dia 30. No obstant, en la si del club existeix la confiança que finalment algun candidat haurà i la pròxima temporada el C.F. Benihort seguirà competint en totes les categories del futbol base provincial.

Campionat d'Espanya Cadet

text C.A. BAIX MAESTRAT

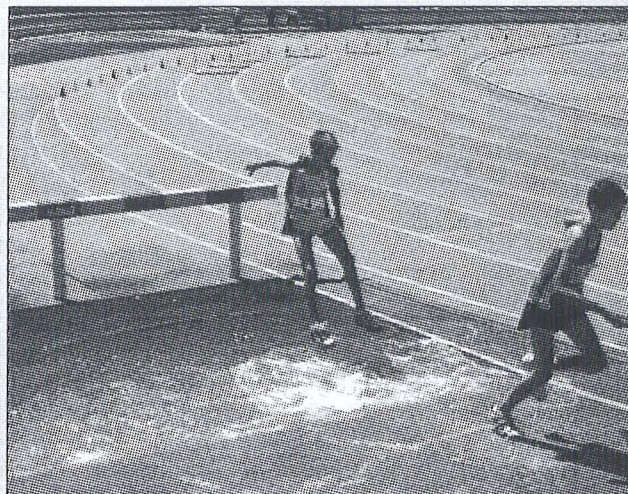
Durant el passat cap de setmana 3 al 5 de juny, es va celebrar a Valladolid, el Campionat d'Espanya Cadet, amb la participació de l'atleta del Baix Maestrat, Iván Montero. En la prova de Llançament de Pes (4 Kg.) amb un millor registre de 10'80mts va quedar en 15ª posició.

El mateix cap de setmana es va córrer el XXIè trofeu Sant Onofre d'Algemesí, València. Del Baix Maestrat participaren els fondistes Antonio Castro, Guillem Sancho, Javier de la Fuente, Fernando Arnau i Javier Segura.

Us adjuntem els resultats del Campionat Autonòmic Infantil fet a Ontinyent el dia 11 i on participaren:

- Guillem Esteller Arnau: llançament martell 5è amb 22,56mts., marca personal i Record club de la seua categoria.

- Ana Prats Fabregat: llargada 10a 4,41 mts. Amés 80 tanques 7a semi final 17"10 i triple 10a 8,40mts

- Cristina Ferrando Fores: Alçada 4a 1,40mts. Amés 80 tanques 5a semi final 15"63 i triple 6a 9,06mts

- Ismail Elkassmi Buziani: disc 12è amb 15,47mts. Amés 14è en javelina amb 21,10mts i per últim Èric Nolla Garcia, 8è en 80 llisos amb 11"72.

Qui dia passa...

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Ja sabia jo que l'agosarament de les meues manifestacions en la crònica futbolística de la setmana anterior acabaria de manera catastròfica. No és que des de les altes instàncies de la corporació provincial per antonomàsia se sentiren ofesos perquè un trist esgarrapollaques com servidor pretenguera comparar les seues desventures amb les del president de *todos los castellanenses*. Prou maldecaps tenen ja pobra gent a demostrar com són d'embolicaires els de la premsa venuda als interessos del senyor Polanco. Només que llegendesquen el Levante el Mercantil Valenciano, El País i sobretot sobretot que escolten la Sociedad Española de Radiodifusión ja no tenen temps de res més. Però, ah amic, les meues desgràcies tot i que són més domèstiques assoleixen nivells d'infàmia difícilment suportables per a qualsevol persona humana. Ara, definitivament, ja puc confessar sense embuts que ja no puc ni entrar a casa perquè algú ha canviat el pany de la porta.

Un o altre que no es deu creure que tot el que ací escric és una aproximació ben certa a la realitat, segur que amb bona fe, li va fer saber a la filla dels meus sogres que tot el món estava al dia de com era de dramàtica la situació familiar a causa de la meua col·laboració en aquesta revista. Sí, ja he confessat en massa ocasions que escriure a La Veu de Benicarló no és precisament un honor sinó que es tracta més bé d'una activitat clandestina que, a la vista està, no em porta més que problemes i angúnies. Des de fa

uns quants dies que no se'm permet l'entrada a casa -bé ganancial, que algú li ho recorde també a qui siga menester- i el cotxe s'ha convertit en el meu dormitori-menjador. La resta de coses les faig pels bars del poble, que ningú es pense que sóc un porcales.

Lamentacions a banda, sóc conscient que aquests petits dramas domèstics no li importen a ningú i que és possible fins i tot que hi haja algú delerós de tindre notícies sobre el futur immediat del CD Benicarló. De moment, poca cosa puc dir que no siga

vella. I que conste que no és perquè no m'esforço a aconseguir les primícies més novedoses. Si m'esvelego que fins i tot dijous passat vaig anar a tallar-me el pèl tot i ser conscient que haguera pogut passar-me quinze dies més amb la llana al clatell. Jo sé que el meu barber, Miguel Soriano, continua sent un poder fàctic dins del futbol local i sé que, sense que es menege de casa, està més al dia de tot que algun directiu. Li vaig preguntar a l'home si hi havia alguna novetat i com sempre, fins la vintena estisorada, es va fer el desentés i em va perjurar que no, que no sabia res del món, que a ell l'únic que li interessava era anar a pescar i dur el seu tros de sènia i que ni se'n sabia ni se'n volia saber res de futbol. Però bé,

en l'estira i arronsa alguna cosa em va deixar caure. De fet, vaig sortir convençut que m'haguera convingut aguantar quinze dies més sense esquilar-me.

Va tornar-me a dir però Miguel que no li feia gens de gràcia que tornara Puchi al Benicarló. Encara se'n recorda ell com en una de les temporades que l'esvelt jugador canareu va estar entre nosaltres va fer una sortida poc elegant. I si no, que li pregunten a Agustí Ruiz, que després de pagar-li-ho tot religiosament li va donar les baixes perquè se n'anara a l'equip del seu poble tot dient que no havia cobrat del Benicarló. Si Miguel diu que això va ser així, no en tinc cap dubte perquè, ja dic, el que no sàpiga aquest home del futbol local no ho sap ningú.

Encara quan ja me'n sortia de la barberia va entrar per ocupar la meua butaca Paco Esteller, vicepresident del Benicarló. El meu natural tarannà de persona discreta va fer que me n'anara i no li preguntara res davant la segura consabuda resposta de "fins el trenta de juny no es pot dir res". Vaig pagar, vaig saludar polidament i me'n vaig tornar cap a casa. Confesso que vaig estar temptat de recular al cap d'una estona i interrogar el perruquer, però va, vaig pensar, que ara que no tinc cap faena per casa ja tindré temps de tornar. I em penso que això és tot, no. Ah, no, ara que em ve al pensament, la passada setmana vaig prometre que diria el nom del davanter amb qui el Benicarló tenia tractes per tal que ajudara a reforçar la línia ofensiva de l'equip. Doncs això. Ja fora de concurs. El dia que em trobe pel carrer el personatge que pose les fotos d'aquesta pàgina la tindrem. Queda dit.

Gala de l'esport benicarlando

text GREGORIO SEGARRA

El dissabte a la tarda va tenir lloc en el Parador de Benicarló la Gala de l'Esport Benicarlando, en la qual, com ja és tradicional, es va homenatjar als millors esportistes locals del passat any 2004, nomenats per a l'ocasió per cadascuna de les entitats esportives de la ciutat.

Després d'una breu presentació, van ser cridats un a un tots els nomenats, que van rebre un detall commemoratiu de l'acte. Abans d'obrir el sobre amb el nom de l'esportista distingit com "millor esportista benicarlando de 2004" els presentadors de l'acte van proclamar al guanyador de la votació realitzada entre tots els presidents de les entitats esportives locals per a nomenar a la "millor persona vinculada a l'esport benicarlando 2004", distinció que va recaure en la persona de Marcos Marzal Roca, que va ser regidor d'esports de la ciutat durant els últims 10 anys i fins que, fa pocs mesos, una moció de censura en l'Ajuntament el va apartar del càrrec.

El distingit, visiblement emocionat, va prendre la paraula per a

agrair a tots els representants de l'esport local la confiança que havien dipositat en ell mentre va estar com regidor d'esports i va dedicar de forma molt especial la distinció a la seva núvia Blanca "pel gran sacrifici que va haver de fer mentre vaig ser regidor d'esports" i a l'exalcalde de la ciutat, Jaime Mundo "per la confiança que va dipositar en mi quan em va nomenar per al càrrec i la gran ajuda que m'ha prestat sempre" segons les seues pròpies paraules. A continuació va arribar el moment estel·lar de la gala, amb la proclamació de la millor esportista de Benicarló 2004, distinció que va recaure en la jove baloncestista del Club Bàsquet Benicarló, Kristel Quiles Martorell,

que també va dirigir unes breus paraules a la nombrosa concurrència per a mostrar la seva sorpresa per la distinció i agrair als qui l'havien nomenat l'haver-li permès arribar al premi en el seu últim any com esportista en actiu.

Va tancar l'acte l'Alcalde de la Ciutat, Enric Escuder, que va tenir paraules d'elogi i felicitació per a tots els guardonats, al mateix temps que animava a tots els presents a seguir en la bretxa i aconseguir que Benicarló continue sent una ciutat en la que tots segueixen fent esport al llarg de tota la seua vida, amb un últim i especial esment als representants del club de la Tercera Edat, també presents en l'acte.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Accidents a la N 340. Fins quan?

text J.MAURA / N.SANZ

El conductor d'un Opel Astra va atropellar, a les 8 del matí de dimecres, un matrimoni d'avançada edat a la N 340 al seu pas per Benicarló. Els fets van tenir lloc en aquesta perillosa travessia quan el conductor es va incorporar a l'Avinguda Magallanes, des del carrer Puig de la Nau en sentit Barcelona atropellant als dos ancians que es disposaven a creuar.

Els ferits van ser atesos pels serveis d'emergència, una Samu mòbil, Policia Local i Guàrdia Civil. L'ATS va subministrar les primeres assistències als ferits. L'home presentava una forta contusió en la base del crani i la dona ruptura de diversos ossos i múltiples contusions. Ambdós van ser traslladats a l'Hospital comarcal de Vinaròs però després de les proves practicades van decidir traslladar-lo a l'Hospital Provincial de Castelló, on romanen ingressats en estat conscient.

La perillositat d'aquest vial ha estat freqüentment denunciada pels propis veïns d'aquesta avin-

guda. Fa més de 30 anys que van iniciar la seua particular lluita amb totes les administracions, local i central, per a tractar d'aconseguir llum, ponts per a accedir al cementiri municipal i, posteriorment l'anhelada variant de Benicarló, un dels clàssics punts negres d'aquest vial que suporta un del trànsit més elevat

d'Europa. En 2001 i després d'una campanya de recollida de signatures, el Servei Territorial d'Urbanisme de Castelló va donar el vist-i-plau al projecte d'il·luminació, posant així fi als conflictes de competències sobre la propietat del vial i la seua inseguretat per la falta d'il·luminació. Quatre anys després el vial segueix a les fosques com ja temien els veïns.

Així en aquesta zona són comuns atropellaments en l'encreuament que es dirigeix al cementiri i esglais en la conducció, bé entre els múltiples treballadors d'empreses o entre aquelles -usualment persones majors- que es dirigeixen cap al cementiri municipal. En aquesta avinguda discorre el tram urbà de la N 340, que serà desdoblada en un futur, i és de gran perillositat al no existir semàfors que regulen la velocitat o els múltiples creuaments existents. Un altre dels problemes que s'afegeixen al perillós vial és l'estat que presenten els toxicòmans que acudeixen al mercat de la droga i que suposen un perill per als conductors que puguin circular per la N 340 al seu pas per la localitat. Així són freqüents els casos en els quals els vehicles s'han vist obligats a desviar el seu rumb o fer frenades brusques per a no endur-se a alguna persona per davant. La situació d'aquest carrer es veu, a més, agreujat per la inexistència d'il·luminació suficient en la carretera i carrers adjacents.

Salvem lo Palau!

*no al canvi de nom !!!
envia un correu electrònic a:*

*gppop_corts@gva.es
gpsoc_corts@gva.es
adm_entesa@gva.es*

WWW.FOTOVALENCIA.COM

El gran Palau de Benicarló va ser construït en el segle XV seguint l'esquema dels palaus valencians. Va patir etapes d'abandonament i una profunda remodelació en el segle XIX, però fa poc va ser restaurada la seua façana i adequat el seu interior (conservant les boniques habitacions decimonòniques) per albergar les Corts Valencianes. Al nou Estatut volen canviar-li el nom pel de Palau dels Boria

laveudebenicarlo